

Jubileumskavalkad GV(B) 95 år

del 1 - 1924-2000

Vid ett sammanträde, det första kårkvartret, i S:t Clara församling, den 28 september konstituerades Stockholms Kyrkliga Scoutkår, och beslöts att tillsvidare starta scoutarbete inom följande tre församlingar: S:t Clara, Gustaf Vasa och Oscars för att, så snart ledare kunde anskaffas, utvidgas med övriga församlingar i Stockholm med omnejd. Scoutarbetet skall bedrivas på kristlig grund enligt Baden Powells system och Sveriges Scoutförbunds stadgar.

Så här står det: Vid ett sammanträde, det första kårkvartret, den 28 sept. konstituerades Stockholms Kyrkliga Scoutkår och beslöts att tillsvidare starta scoutarbete inom följande tre församlingar i Stockholm, S:t Clara, Gustaf Vasa och Oscars för att, så snart ledare kunde anskaffas, utvidgas med övriga församlingar i Stockholm med omnejd. Scoutarbetet skall bedrivas på kristlig grund enligt Baden Powells system och Sveriges Scoutförbunds stadgar.

Scoutläger på Taxinge 1926. Kårens första halsduk var tvåfärgad, lila till vänster och grå till höger. Den lila färgen var då gemensam för alla kyrkliga scoutenheter i Stockholm och grått var vår kårfärg.

Avd 2 (blev senare Skogsmännen) vann Älghornet 1939

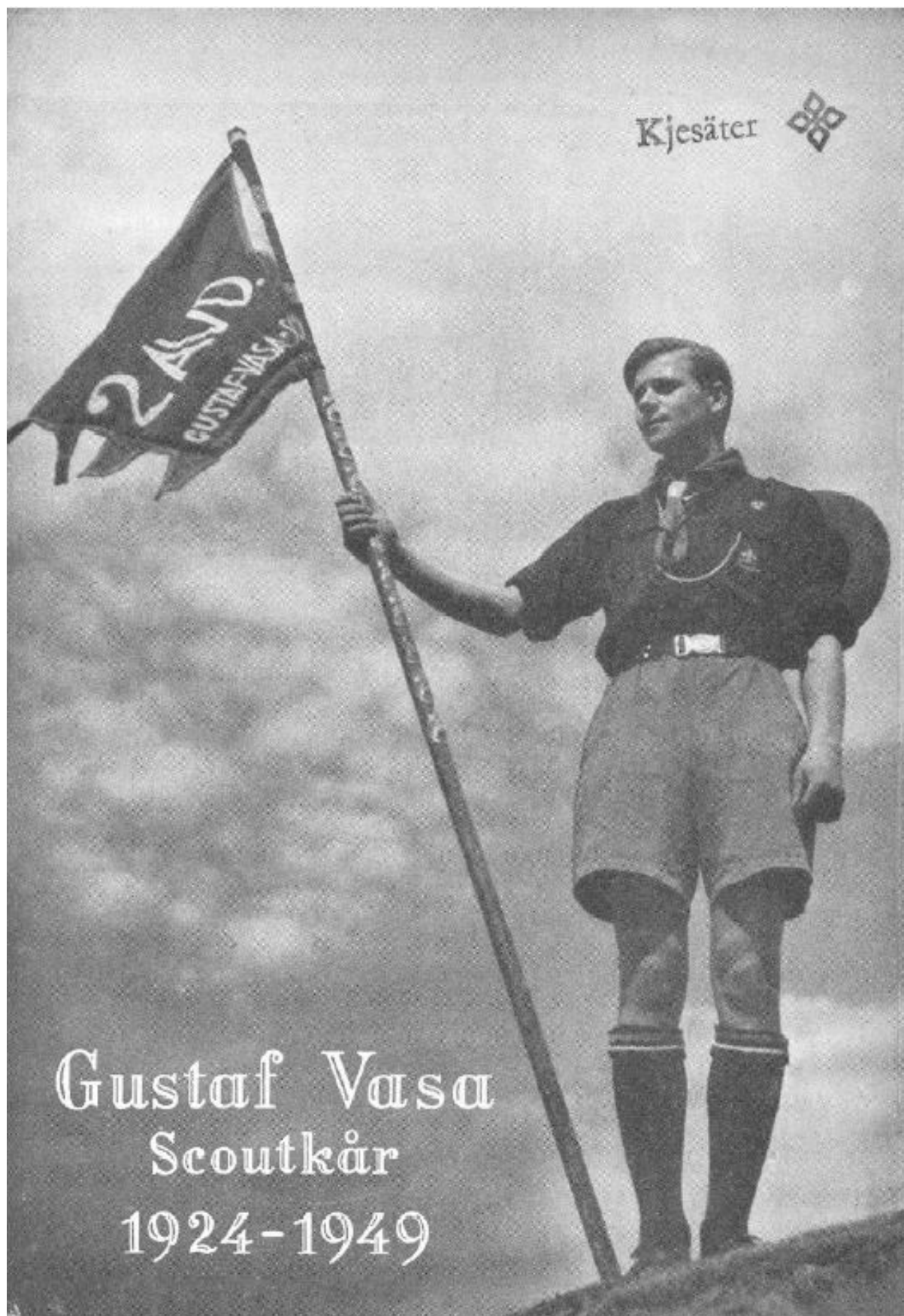
Läppe Wennerström får Silvervargen av scoutchefen Folke Bernadotte. Han var med grundade kåren och var kårchef (Ko). Silvervargen är den finast utmärkelse man kan få i Scouterna.

Det vi kallade "Stugan" på Rehmsgatan. Tyvärr har vi inte kvar den delen längre. Bilden är nog från 40-talet. I scoutdräkten ingick då de svarta strumporna med vita ränder. Verkar som patrullerna har "patrullråd".

Bilden här är troligen från 1963 med den otroliga patrullen Rävén. Jag (Peppe, Pl i Rävén) kan namnge alla scouterna på bilden, men en (Knochen, 2-a från vänster) känns nog igen av alla äldre GVB:are. Bilden är tagen när vi byggde om Rävén's lya (vid trappan upp mot köket), därmed har rävarna arbetskläder och inte scoutdräkter.

Så här såg jubileumsskriften ut som gavs ut inför vårt 25-årsjubileum 1949. Då hade jag (Pliiggis) och Lillen börjat i vargungarna, men till vår stora sorg började vi så sent att våra namn inte finns med i skriften, men våra kamrater som började strax före oss finns med. **Du hittar hela jubileumsskriften här:**

http://gvb.nu/om_oss/gvbhist/gv24-49.pdf

GV UNDER ETT KVARTSSEKEL

Intervju med Leppe Wennerström

Ett kvartssekel?

- Ja.

- Men var det inte Leppe, som satt igång med GV? jag tyckte att jag såg honom nyss, här i lokalen. Han kan väl inte ha varit med om att starta en scoutkår för tjugofem år sedan?

- Åjo, tjugofem år är ingen historisk tidrymd. Du kan ju höra av Leppe själv vad han tycker. Han sitter uppe i »stugan» och pratar med några andra gossar, som har varit med om en del.

- Vad säger du, Leppe?

- Ja, tjugofem år verkar förstås för dagens pojkar rätt mycket, och ur scoutsynpunkt har de rätt: hela scoutrörelsen är ung, och har man varit med i tjugofem år, har man upplevt det mesta.

- Utom pionjärtiden . . .

- Nej, men GV har anor från den. Du får komma ihåg, att de ledare, som bildade GV år 1924, inte var direkt några ömfotingar. De hade erfarenheter från de första svenska scoutgrupperna.

- Kommer du ihåg exakt vilken dag GV föddes? - jag kommer ihåg så mycket som att kolonnens första samling ägde rum den 30 oktober 1924. På den »födelsedagen» var det 37 personer närvarande: sex ledare, nio patrulledare och tjugotvå pojkar.

- Du sa »kolonnen»?

- Ja, från början fanns det någonting som hette Stockholms Kyrkliga Scoutkår och bestod av olika kolonner. Så var det ordnat ända till 1943, då upplöstes den kyrkliga scoutkåren, och de skilda kolonnerna bildade egna kårer, som underställdes Stockholms Scoutdistrikt.

- Och du var den första kolonnchefen? Var det stor skillnad på scouting då och nu?

- Mycket var kärvare förr. Om inte tälten räckte, kunde det hända att man byggde vindskydd för ett tvåveckors läger. Sovsäckar förekom inte, bara hopsyddas filtar ...

- Stronga killar med andra ord. Nåja, det finns det väl några stycken nu med, tror du inte det? Hade ni annorlunda klädsel förr?

- Det hade vi. Nuförtiden ser man mest flaggblå halsdukar mot den blå scoutskjortan. Förr var det grannare. Kårens första halsduk var tvåfärgad, lila till vänster och grå till höger. Den lila färgen var då gemensam för alla kyrkliga scoutenheter i Stockholm.

- Det var scouterna det. Men vi har vargungar också. När kom de första vargungarna?

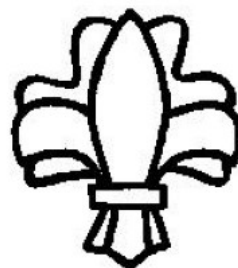
- Vargungearbetet startade den 19 januari 1926 under ledning av fröken Gelly Setterberg - hon är fru Krumlinde nu.

- Det var tydligen likadant då som nu ... ?

- Att kårens vargungeledarinnor var eftersökta på äktenskapsmarknaden?

VASEN

JUBILEUMSNUMMER

Scoutkåren Gustaf Vasa - Bredäng

Nr 2 1974/75

November 1974

Årgång 4

Anevarig: Tom Sagerberg

1924 – 1974

*Bagheera-flocken 1949. Vargungeledarinnorna
Britta Larsson och Gunnel Dahlby.*

Gunnel Dahlby var dotter till Frithiof Dahlby, se nedan

Du hittar länk till hela jubileumsskriften här:
http://gvb.nu/om_oss/gvbhist/gvb24-74.pdf

Sveriges Scoutförbunds generalsekreterare Frithiof "Grå Vargen" Dahlby trakterar Snabbfötternas (Gustaf Vasa Scoutkår - GV) trumma

Grå Vargen - eller Frithiof Dahlby (präst i Gustaf Vasa församling) - har ett långt förflutet inom kåren (Ko & Kårkaplan) och inte bara inom kåren utan också på "förbundsplanet".

Alla blivande III-klassscouter fick komma hem till honom och avlägga scoutlagen. Gissa om man var nervös, men det blev inget förhör utan bara ett mycket trevligt och givande samtal om scoutlagen och mycket annat.

Frithiof var generalsekreterare i Sveriges Scoutförbund och Folke Bernadotte var scoutchef i Sveriges Scoutförbund (SS) på 40-talet. Det var Folke som räddade tusentals judar från tyska koncentrationsläger i slutet av andra Världskriget (Vita bussarna).

Ett par år senare medlade Folke i konflikten Israel - Palestina, en roll som kom att kosta honom livet. Folke Bernadotte mördades den 17 september 1948 under ett besök i Jerusalem. Vi i GV paraderade på hans begravning i Gustav Vasakyrkan.

Grå Vargen tillsammans med Folke Bernadotte på Gilwell

Räven

Uttern

Värmlandslägret 1956

Detta var ett fantastiskt kårläger i Värmland. Han som bär flaggan i Uttern heter Olle. Salomon och blev senare ledare och Al på Skogsmännen. Vann några Al-tävlingar på Älghornet och var en fantastisk loggbokspräntare.

1957 hade vi kårläger (ej Vargungar) på Vindalsö

"Tuffing?"

En

läckert

1 c Roffe Rudholm

Nyfikna

Överst t.v. Åke Rudholm (Bomben) och Rune Thurén, t.h. Lennart Sonnfeldt.
Längst ned t.v. Roffe Rudholm (Våfflan), t.h. samling runt anslagstavlan.

Fler bilder: <http://gyb.nu/home/iii/vindal1.htm>

På lokalen en kväll våren 1958

På lokalen
en tisdag
våren 1958
Engelsk scoutledare
på besök.

Uppställning

Rune o. Rävén

Jag o Rävén

Olle

Örnen

Översta bilden - uppställning - Pliiggis med flaggan. Mellanraden t.v. Rune Thurén - spjälning av lårbensbrott, t.h. Pliiggis - fingerförband. Nederst t.v. Olle Salomon - livlinebår, t.h. knopslagning.

Åvalägret 1958

Kåren har utvecklat lägerarbetsbygget i patrullerna sen 1958 - men det var absolut fungerande patrullmatlagning i alla patruller 1958 (med lite ledarhjälp). Lägerchef var Ko Christer Ahlberg.

Patrullerna var på hajk på lägren även på 50-talet. Det här är väl en underbar scoutbild förmodligen från Stensjön i Åva.

Fler bilder:

http://gvb.nu/om_oss/gvbbild/1958/index.html

Kåren köper Pettersberg

Första gången vi såg Pettersberg från kranbroberget hösten 1958

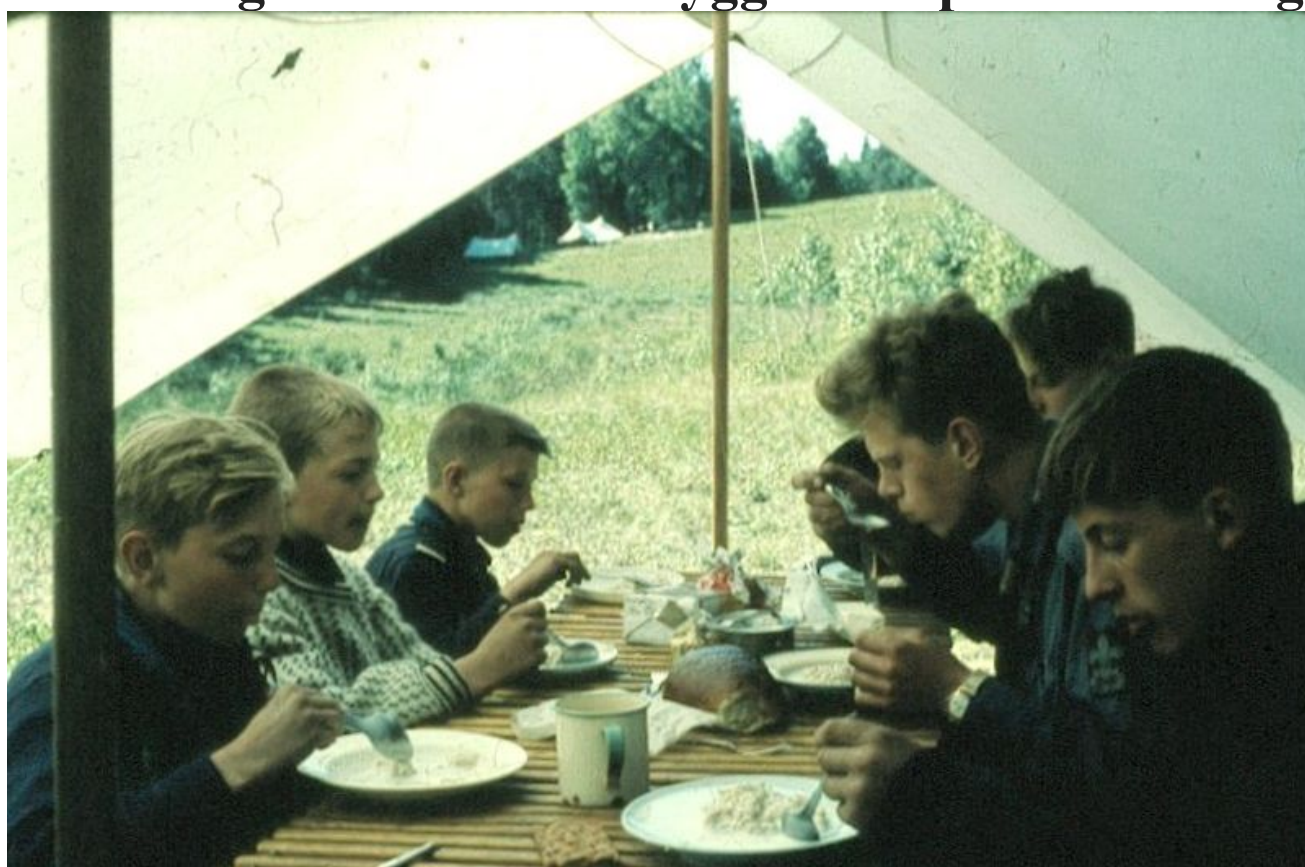

Pettersköpet 1958: Fru och herr Karlsson (säljare), Christer A (Kc) och Ragge S (Kkass)

Invigningen av Pettersberg 1959 - Ko Christer mottager flagga av ordf. i föräldraföreingen

Petterslägret 1959 och vi bygger hus på Pettersberg

Petterslägret 1959 - Lillen äter frukost i patrull - obs de praktiska bordsskivorna

Gamla Storstugan under byggnad 1959

Storstugan färdig, början på 60-talet

E-61 på Gilwell

E-kurserna startade 1958 av Lennart "Tjuren" Sonnfeldt, Karl-Erik "Lillen Berndtsson", Hans "Thronas" Thronström och Lars-Olof "Pliiggis" Sandberg - Elitpatrullen Älgen.

Älghornsvinster 1961 och 1962

Efter rekrytering av nya och mycket träning vann äntligen Skogsmännen 1961 och 1962 – det hade avdelningen inte gjort sen 1944.

Tenningelägret (Dalarna) 1964

Morgongymnastik i det frostiga gräset

Frukost i Räven: t.v. Putte (Göran Lyman - revisor nu), Peppe (aktiv på GVB 50+), i mitten Knochen (blev så småningom ö-chef på Vässarö) och bredvid honom Pliiggis (hedersordförande i GVB)

Morgoninspektion i Råven: Åke, Peppe, Pliiggis, Pricken F och Tomas A.

Inspektion i Råven på Tenningelägret 1964

Mer bilder från Tenninge: http://qvb.nu/om_oss/qvbhist/tenninge/index.html

Vår nya fina scoutstuga brann 1965

Kåren hade just avslutat sitt fyrtionde verksamhetsår med allt vad därtill hör. E-65 (kurs för elitpatrullerna Rådjuret och Älgen) hade nyligen avslutats och givit deltagarna en hel del inspiration och kunskap för att kunna hävda sig bra i distriktets tävlingar. Avdelningsprogrammen hade spikats - terminsverksamheten kunde köa igång på allvar. Det var en helt vanlig övernattnings för Skogsmännen. Några ledare hade som vanligt åkt ut lite i förväg för att "elda upp" stugan så att det skulle vara varmt och skönt när scouterna kom. Det var då det hände, vår fina nya scoutstuga eldhärjades och ödelades mycket snabbt av en brand. Som orsak angavs genast explosion i en av varmvindskaminerna. Tur i oturen var att ingen hade skadats. Av personliga saker var det endast 9 några ryggsäckar som hade innebränts.

Det var en lördag – 20 februari 1965 – en förtvivlad Pliiggis ringde hem till mig och talade om vad som hänt - brandkåren hade just kommit till platsen, men kunde inte göra något. Kanske var det lika bra det? Vi hade dessutom ur ekonomisk synpunkt en hiskelig tur – området inklusive fastigheterna hade nyvärdesförsäkrats den 1 januari. Nästan omgående satte en arbetsgrupp igång och planerade för återuppbyggandet av en ny stuga, kanske något mer ändamålsenlig för scouting. Större blev den i alla fall. Dessutom placerades den nya stugan som bekant på fältet till vänster om vägen från portalen sett i stället för på berget till höger. En av orsakerna varför den placerades där den nu står var, att skulle vi nu ha en så stor stuga så fick vi inte in den uppe på berget utan att lägga ned alltför mycket pengar på sprängning av berget.

Storstugan brann 1965. En varmvind exploderade. Skogsmännen var iorstugan och Rådjuret (Snabbis Rådspatrull) var i torpet. Vi åkte skidor över myren till Petters från Segersäng och vi åkte vilse.

Därefter tog det ungefär tre månader att resa huset, måla det och inreda det. Invigningen ägde rum söndagen den 31 oktober 1965 – drygt åtta månader efter branden. Just den söndagen var hela kåren naturligtvis samlad därute – över hundratalet föräldrar hade mött upp – vargungarna, blåvingarna och scouterna hade haft sina tävlingar. Det blev invigningstal av kårordföranden – GV-ropet ekade kraftigare än någonsin, ungefär som om vi hade vunnit Älghornet – vår nya fina svenska flagga gick i topp – nya scoutstugan på Pettersberg var invigd. Alla tycktes då vara mer än glada över att ha en ny fin ändamålsenlig scoutstuga för kårens barn, ungdomar, ledare och intresserade föräldrar. Du har väl varit därute!

- Väl mött ute på scoutgården Pettersberg någon gång

önskar Ko Lennart Sonnfeldt.

Mer bilder från Petters:

http://gvb.nu/om_oss/gvbbild/Pettersberg59_10/index.html

Snabbfötterna och vargungar på 60-talet

I rättvisans namn måste även Snabbfötter från Älghornet visas, 1965. Staffan B, Lars-Åke, Bengt Fogelberg, Jerry Högberg, Lennart Haggård, Jerry Högberg, Lars-Olof Sandberg, Klas Lundqvist, Erland Högberg och Lennart Alm.

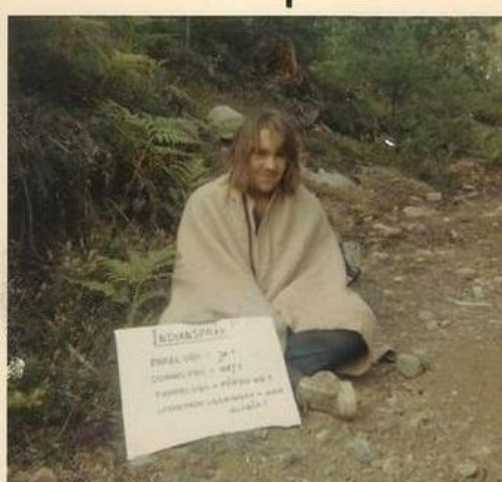

Här syns Annika med två vargungar (fram till 1968 kallades de yngsta killarna i scouterna så)

Älskade Ånhammar

Uppställningsplatsen på första Ånhammarlägret 1967

Några bilder från läger på favoritlägerplatsen Ånhammar. Nederst t.v. Hultis.

Mer bilder från Ånhammar:

http://gvb.nu/om_oss/gvbhist/anh67_72/index.html

Sagan om Bredäng och GV - 1969

Engagemang och intresse och en hel del djävlar anamma, det är vad som krävs för att starta en scoutkår. År 1964 var det två personer i Bredäng som hade just de egenskaperna - Ulla-Britt och Inga-Maj. Tillsammans startade de Bredängs scoutkår med en blåvinge- och vargungeavdelning.

I början av 60-talet byggdes det många förorter runt Stockholm och många flyttlass gick. Självklart var det många som varit scouter som flyttade till Bredäng. Men Bredäng var historielöst på många sätt, husen växte upp direkt ur marken, på ängarna och i skogen bortom Mälarhöjden. Här hade tidigare många scouter varit på sin första färd i skog och mark. Nu var här leråker och byggkranar. Familjer flyttade in.

Området hette från början Jakobsberg och var en del av Huddinge kom-

mun, och gården som på vars marker husen nu grydde hette Jakobsbergs gård. Men eftersom det i länet redan fanns ett Jakobsberg (i Järfälla) så ville man inte kalla området vid sitt riktiga namn utan valde istället Bredäng, som inte har någon historisk förankring, men inte heller liknade något annat namn.

Byn var ny och mycket fattades. Den närmaste scoutkåren fanns i Mälarhöjden och många av dem som varit scouter började där. Själv började jag i Rovfåglarna och min Al hette Ulf. Jag hade flera kamrater från Bredäng i ptr och avdelningen.

Vargungar och blåvingar

Ulla-Britt och Inga-Maj hade båda varit blåvinge- resp. vargungeledare i tidigare kårer så det var naturligt för dem att starta så. Allteftersom dessa

blev 11 år så blev behovet av en scoutavdelning större. Några föräldrar åtog sig att starta en avdelning som blev Rovdjuren.

Nu fanns en blåvinge-, en vargunge- och en scoutavdelning. Kåren växte och många som varit scouter i Mälarhöjden började i den nya kåren. Men någon lokal hade man inte, den delade avdelningarna med kyrkan. Det fanns ingen riktig kyrka i Bredäng, i stället hade man en församlingssal som blev kyrksal. När kyrkan så småningom byggde en egen barack, nära den plats där kyrkan ligger nu, så fick kåren lokalen för sig själv. Nu började det inte bara likna en hel kår, kåren hade ett eget hem också.

På hösten 1968 bildades ett senior-scoutlag, dels av dem som kom från scoutavdelningen och dels av dem rekryterades från Mälarhöjden. Scoutavdelningen hade rekryterat några erfarna ledare som blev senior-scoutledare.

Men trots att kåren växte och trots att kåren hade ett eget hem, så haltade verksamheten. Det ville sig inte riktigt när det gällde scoutavdelningen och seniorlaget blev ett roderlöst gäng. Den driftiga Ulla-Britt tog då kontakt med sin gamla kår Gustaf Vasa och inledde diskussioner med dem. Fanns det något sätt de kunde hjälpa till med? Kunde man samarbeta på något sätt?

GVB bildas

Resultatet blev en sammanslagning, som man blev överens om hösten 1969. Den hösten bildades alltså scoutkåren Gustaf Vasa - Bredäng, fe, år efter att Ulla-Britt och Inga-Maj tog initiativet att skapa historia i det historielösa Bredäng. Överenskommelsen bekräftades senare av distriktsstyrelsen och var ett officiellt faktum.

Mycket förändrades snabbt och radikalt, för några bredängsscouter till det bättre men många slutade. Rov-

djuren blev Rovfåglarna och fick ett nytt ledargång från GV, seniorerna gick med i Gustav. Men bara några få av Bredängs seniorscoutgång hängde med i det nya.

Lokalen blir scoutlokal

Bredängs scoutkår hade egentligen inga hävdvunna traditioner, inget att bygga vidare på som var så starkt och etablerat att det snabbt inte snabbt fick stå åt sidan. Men en sak hade kåren i Bredäng, och det var en egen hemvist. Det var egentligen en ganska traditionell gemenskapslokal som fanns i husen Bredäng. Grått linoleum-golv, vävklädda och målade väggar (lätt smutsad vit färg), i taket samsades ljudplattor av gips med ljus-armaturer för lysrör. För fönstren slokade gulmönstrade gardiner. Salen delades på mitten av en vikvägg.

Så kunde det inte förbli. Kyrkan var ju sedan länge ute, så man behövde ju inte ta hänsyn till dem. Hemmet byggdes om enligt GV-modell med lyor för patrullerna, en stuga för möten, i hallen skapades en hörna med stockar från Pettersberg. Många av de nya seniorerna i Fogels Duvungar, de första som växt upp helt genom kåren - den första generationens duvhökar, havs-örnar, ormvråkar och kungsörnar - spikade, målade och sågade samman det nya scoutmässiga hemmet.

År 1972 återuppstod Snabbfötterna som en juniorscoutavdelning i Bredäng med ledare både från Bredäng och GV.

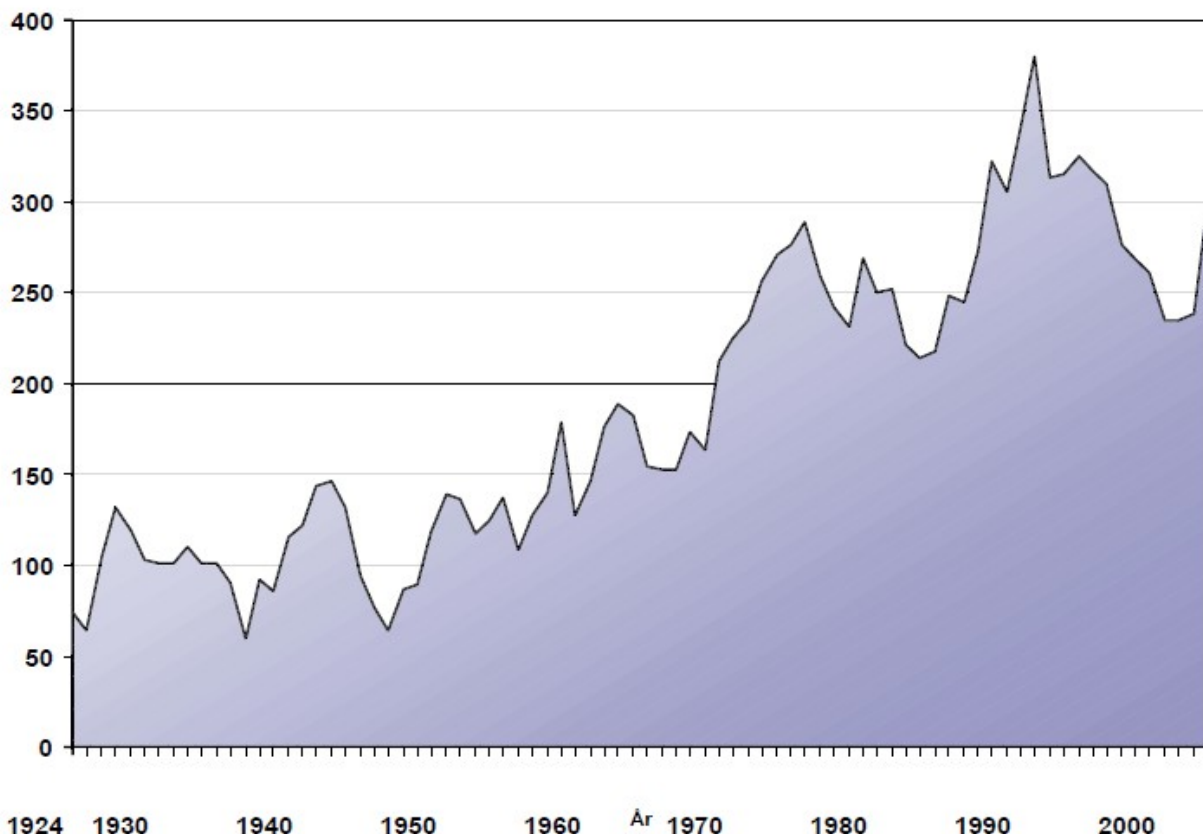
Nu kan säga att den nya Scoutkåren Gustaf Vasa - Bredäng var väletablerad, med en ny trygg identitet.

Historia hade skapats i den historielösa nya förorten Bredäng tack vare engagemang och intresse.

Martin Svendsen

Kårens medlemsutveckling 1924-2000

Några händelser som kan ha påverkat medlemsutvecklingen

1924 30 okt GV-kolonnen bildas (37 närvarande) – möten i församlingssalen – 74 medl. vid årets slut

1926 19 jan varugearbetet (vu) startar 105 medl.

1927 Gustaf Wasa kyrkliga flickscoutkår bildas. GV har ökat till 132 medlemmar.

1930 flyttar kåren in i lokalen på Rehnsgatan – varje avd får en egen kväll – 101 medl. vid årets slut

1936 ett bottenrekord på 60 medlemmar – det är scouterna (psc) som minskar med 23 från 53 till 30

1942 mitt under brinnande världskrig hittar vi en toppnotering på 144 medlemmar

1943 upplöses Stockholms Kyrkliga Scoutkår och GV-kolonnen blir Gustaf Vasa Scoutkår – 132 medl.

1946 ett år efter krigsslutet noterar vi en ny bottennotering på 64 medl. (orsak???)

1949 25-årsjubileum – jubileumsskrift – 118 medl.

1954 från 1946 till 1954 ökar vi varje år till 137 medlemmar 1954 – 3 vu-flockar, 2 sc-avd, 1 ssc-lag

1955 ett år senare har vi minskat till 108 medl. (orsak???), men sedan ökning till 179 medl. 1958

1958 Kåren köper Pettersberg – 179 medl.

1959 Skogsmännen minskar från 33 medl. till 6 och kåren från 179 till 127 medl. Ledarbrist!

1960 Sammanslagningen Sveriges Flickors Scoutförbund (SFS) och Sveriges Scoutförbund (SS) till Svenska Scoutförbundet (SSF) och GV börjar också med flickscouter och så småningom blåvingar – 146 medlemmar

1962 från 1955 till 1962 går det upp med 80 medl. från 108 till 189. Nya ledarkvaster sopar!

1964 40-årsjubileum – första Tenningelägret – flickscouter och pojkscouter för första gången på samma läger – 154 medlemmar. Bredängs Scoutkår bildas. 1966 hade kåren 81 medlemmar.

1965 20 febr den nybyggda storstugan på Pettersberg brinner ned – den låg där lägerbålsplatsen nu ligger, därför brukar platsen kallas "ljusan låga". Det enda som räddades var loggboken och "S:t Göran och draken", som var av järn och överlevde branden. Kåren har 153 medl.

1967 Första lägret på Ånhammar – många nya lägerrutiner införes – lägerarbetena förfinas – "kamelen" används för första gången – 173 medl.

1968 Programrevision i SSF. Minor-, junior- patrullscout- och seniorscoutgrenarna införes. Msc tar Stegar istället för vu-märket och stjärnor, jsc tar Stigen och Leden och psc tar Färden, Spåret, Vandrigen i stället för III:e-, II:a- och I:a-klassmärket. Kåren har 163 medl.

1969 GVB föds. Bredängs Scoutkår och Gustaf Vasa Scoutkår slås samman till Scoutkåren Gustaf Vasa - Bredäng som får 212 medlemmar. Bredängs Scoutkår hade vid 1968-års slut 149 medl. Flickorna i Gustaf Vasa kyrkliga flickscoutkår börjar till stor del i GVB.

1971 Gustaf Vasa församling och Gustaf Vasagården bygger om Rehnsgatan 16 och 2/3 stora salen används som omklädningsrum för arbetarna, medlemsantalet på Rehnsgatan minskar, men kåren ökar ändå eftersom bredängsdelen ökar – 235 medl.

1974 50-årsjubileum. Jubileumsläger på Ånhammar – medlemsantalet ökat till 276 – året efter en toppnotering på 289 – sen börjar medlemssiffrorna dala igen

1983 en bottennotering på 214 medlemmar, vi har endast en avdelning på varje gren på respektive lokal, och avdelningarna är inte särskilt stora.

1984 60-års jubileum – läger på Ånhammar – medlemsantalet ökat till 218

1988 Stockholm Scoutdistrikt kläcker idén "Regina". Varje kår skall ha minst 2 msc-avdelningar för att få en stor psc-avdelning. Kåren anammar idén och har 2 stora välskötta msc-avdelningar i Bredäng och i Stan. Lika stora välskötta jsc och så småningom psc-avdelningar med duktiga och välutbildade ledare överallt

1991 När kåren en toppnotering på 380 medlemmar. 2 stora msc-avdelningar både i Bredäng och i Stan, stora jsc-, och psc-avdelningar och stora ssc-lag. Vi har en mycket bra ledarkader med ett bra program – men åren efter börjar vi minska igen, tyvärr

1994 70-årsjubileum. Läger på Ånhammar – 335 medl.

1999 75-årsjubileum. Läger på Ånhammar – 261 medl., vi har minskat med över 100 sen 1991

2000 och **2001** når vi botten (förhoppningsvis) 235 medl.

2001 GVB inför "Det nya sättet att använda det gamla programmet".

Nu går Stegarna, Stigen, Leden, Färden, Spåret och Vandrigen i graven och ersätts av Basmärkena: Nyingen, Scouten, Vägvisaren, Stigfinnaren, Insikten och Utsikten

2003 har kurvan ånyo vänt uppåt till 299 medl.

Kolla 1968 efter sammanslagningen

Monäro 1976

Monäroläggret 1976: Roffe och Matte (HÖ) Bjuder in R´t och Bimark på högtidsmiddag.

Monäroläggret 1976: Lillen instruerar Janne i vinkelsurning

Fler bilder från Månäroläggret:

<http://www.gvb.nu/home/iii/mon761.htm>

Rovfåglarna på 70-talet

Efter sammanslagningen blev det först Hultis och Pliiggis som tog hand om Rovfåglarna, men 1974 blev det R't, Pliiggis, Frasse och Erland i 5 år. Bilderna från Silverugglan 1974

Rovfåglarna blev ett tag en så stor avdelning att vi hade sex patruller. Tre år i rad tog avdelningen hem Älghornet - 1976, 1977 och 1978

Scoutläger på Tiveden 1983

Ledarbyrå

Den stora
olympiaden
med tävling
i
gyttjekörning

Ledargänget på Tivedslägret 1983

Fler bilder från Tivedslägret:

http://gvb.nu/om_oss/gvbbild/tived04/ulthm1_1.htm

mötet. Varför stannade ni inte i Johannes? Var ni så busiga så att ni inte fick gå kvar?

- Nej, det verkar roligare här, svarade vi. Där läste de bara i Djungelboken!
- Men vi måste ringa till Akela i Johannes och höra i alla fall, sa hon

Så gjorde hon det, och vi fick börja i GV. Så blev jag så småningom scout (patrullscout) och hamnade i patrullen Falken. Redan första hösten åkte vi på patrullövernattning någonstans i Grödinge. Vi steg av i Tumba och gick ned mot Vårsta och rundade sjön. Det var säkert över milen att gå och vi gick i skolan på lördagar och kom inte fram förrän det var mörkt men vi hade urkul kommer jag ihåg. Vi fick också hjälpa till att plocka potatis - och som tack för hjälpen fick vi faktiskt bilskjuts till Tumba station. Det var tur det, för vi hade gamla trepunkts-ryggsäckar och mamma hade plockat ryggsäcken full med massa saker som man ju inte behövde - tandborste, tvål, extrakläder mm.

Nästa stora minne är Killingeläget 1953. Vi var bara en patrull från Skogsmännen, resten var Snabbfötter (som då var en patrullscout-avdelning), och alla ledare var Snabbisledare utom en seniorscout. Vi var väldigt orutinerade i Falken och hann aldrig få potatisen klar. Varje dag nästan åt vi okokt potatis för att hinna till uppställningen. En dag verkade det som att potatisen skulle bli klar - då kom meddelandet: "Hajkuppställning" om en halvtimme!". Okokt potatis den dan också! På hajken blev vi utkörda till en ö, där vi hittade massor av kantareller. Vi stekte dem - men var år saltet? Glömt! Det gjorde ingenting, vi saltade med myror istället.

Helt plötsligt kom någon och satte handen för mina ögon. Det luktade rök om händerna:

- Vem fan är det ... (som röker, hade jag tänkt säga, men hann ej.)
- Jaså du, du svär, sa LC (lägerchefen), dig vill jag tala med senare.

Jag gick och var rädd ända till lägrets slut för att LC skulle tala med mig, men det gjorde han aldrig. När lägret nästan var slut kom jag på att jag hade en karamellburk längst ned i ryggsäcken. Jag letade reda på den - men den var TOM!

-Vem har tagit mina karameller? Det måste vara "Nejde", sa jag. Men han nekade. Till sist erkände "Lillen" att det var han. Vilken knöl! Men vi går kvar både "Lillen" och jag. Så kunde det vara att vara Vargunge och Scout på 40- och 50-talet. Inte någon större skillnad mot nu eller...?

Vi ses Pliiggis / iii

Juniorscoutavdelningen Gnagarna på 90-talet

Gnagarövernattnig på 90-talet, juniorerna är med och lagar maten.

Gnagarna vann Björnklon några gånger på 90-talet (1992,1993, 1995,1996), se vandringspriset i högerkant.

Fler bilder: http://gvb.nu/om_oss/gvbbild/

Våren 1998

Våren 1998 miniorövernattning. Här ses Wennberg med en Mowgliscout

Våren 1998. Rovfåglarna lagar mat i Bredäng

Jubileumsläger på vårt älskade Ånhammar

Jubileumsläger på Ånhammar 1999, Åsa t.v.

Jubileumsläger på Ånhammar 1999, uppställningsplatsen med den fina utsikten

Fler bilder från Ånhammar: http://gvb.nu/om_oss/gvbbild/

Miniorscouter på Vässarö 2000

Lägerfrukost på Vässarö 1999

Många miniorer var det, här matbordet.

Fler bilder:

http://gvb.nu/om_oss/gvbbild/vomsc00/ulthm1_1.htm